

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho de Porceto, cap. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

displicent, & pœna digni sunt apud homines, quæ tamen ab his dicta vel facta placent: ita est de simplicibus, qui, vt sic dicam, ioculatores Dei sunt, sanctorumque angelorum: quorum opera si hi, qui simplices nō sunt, quandoque facerent, haud dubium quin Deum offenderent, qui in eis, dum per simplices fiunt, delectatur.

CAPVT IX.

*Simpli-
cium a-
ctū Deo
placent.*

Eccl. 4.

Psal. 90.

IN Porceto monachus quidam fuit tantæ simplicitatis, vt singulis penè diebus in balneis, quæ ibi ante ostium monasterij naturaliter calent, inter pauperes sederet, & pauperum dorso fricaret, capita ablueret, vestimenta mundaret. Pro qua re cum tam ab Abbate quam à fratribus crebrius & acriter argueretur, non propter hoc dimisit, sed his verbis valde simpliciter respondit: Si ego modò desisterem, quis pauperibus ista exhiberet? Quòd si alius, quem simplicitas excusare non possët, talia præsumpserit contra Abbatis sui imperium, haud dubium quin Deum grauius offenderet: Melior est enim obedientia, quàm stultorum victima. Quòd autem prædicti simplicis opera Deo placuerint, sequens miraculum declarabit. Tempore quodam, cum orationis causa isset Colonia, in domo cuiusdam Abraham hospitatus est: nocte eadem, cum signum matutinarum pulsaretur in ecclesia beati Petri, surrexit, illucque festinans, cum solarij fenestram, in quo dormiebat, vidisset apertam, ostium esse putans, per eam exiuit, sicque mirabiliter depositus ad ecclesiam peruenit. Finitis matutinis rediens, cum ad ianuam domus pulsaret, & interrogaretur ab intromittentibus, vnde veniret, vel vbi exiuisset, ex eius responsione, quòd non per ostium, sed per fenestram egressus fuerit, cognouerunt: ipse sibi tamen eiusdem miraculi conscius non fuit. Et cum eadē fenestra, bene mihi nota, satis alta sit, haud dubium quin à sanctis angelis depositus sit, vt impleretur in eo quòd de eapite scriptum est; Quoniam angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis. In manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidē pedem

pedem tuum. Quam fidus custos simplicium sit Dominus, sequens ostendit relatio.

CAPVT X.

Homo quidam simplex Engilbertus nomine, de provincia Tulpeti natus, ante paucos annos defunctus est. Iste cum esset cæcus natus, propter varia dona, quibus hominem eius interiore illuminauerat gratia diuina, in diuersis prouinciis noscebatur, & a multis magnisque personis sexus utriusque venerabatur. In cappa simplici & tunica lanea, nudisque pedibus, tam æstate quam hieme incedebat, & puero se regente, sic limina sanctorum satis remota sæpius visitauit, carnibus nunquam vesceretur, non lectisterniis, sed modico tantum straminis vel feni noctibus utebatur. Ego multa bona de eo vidi, & ipse multos, tam verbo quam exemplo, edificauit. Hic tempore adolescentiæ, cum nocte quadam in domo materteræ suæ, matronæ diuitis, inter alios eius seruos se cubitum locasset, in ipso conticinio, duo fures parietem suffodientes ingressi sunt, qui igne discooperto, lumine incenso, cistis apertis, intrepidè colloquebantur; quos ut prædictus Engilbertus audiuit, & fures eos esse non dubitauit, cum seruos, ex utroque latere dormientes excitare non posset, sublucio cultello suo perforato collo iniecit, & claua manum armauit. Et quia illos quasi cæcus videre non potuit, duce auditu ad illos tendens, & clauam utraque manu vibrans, ex omni parte quicquid tangere potuit, quasi furiosus feriens, de domo illos eiecit. Quos usque ad foramen secutus, dum aditum scala obstrueret, & illi stantes extra domum, nemine præter ipsum solum vigilare sensissent, de tali expulsionem confusi, habito consilio, denuo nisi sunt intrare. Quod ut ille ex motu scalæ sensit, unam partem scalæ arcæ magnæ, in qua continebantur grana, & erat foramini continua, supposuit, alteramque utraque manu seruauit. Illos intrantes usque ad umbilicum Engilbertus dorsa eorum, quia proni iacebant, per scalam fortiter pressit, & in tantum depressit, ut non solum eis progressum, imò etiam regressum profus adimeret. Qui quasi sub tor-

*Simplices
a Deo
custo-
diuntur.*

cula-